

„Și nimeni nu s-a suit în cer, decât Cel ce S-a coborât din cer, Fiul Omului, Care este în cer. Și după cum Moise a înălțat șarpele în pustie, așa trebuie să se înalțe Fiul Omului, Ca tot cel ce crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică.

Căci Dumnezeu așa a iubit lumea, încât pe Fiul Său Cel Unul-Născut L-a dat ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică. Căci n-a trimis Dumnezeu pe Fiul Său în lume ca să judece lumea, ci ca să se mântuiască, prin El, lumea.”
(Ioan 3, 13-17)

Sfânta Evanghelie a Duminicii dinaintea Înălțării Sfintei Cruci face referire la cea mai importantă prefigurare a Sfintei Cruci în Vechiul Testament, și anume înălțarea șarpelui pe un stâlp de către Moise în pustie, pentru a vindeca pe evrei de mușcăturile șerpilor veninoși (cf. Numerii 21, 8-9).

În Sfânta Scriptură a Vechiului Testament sunt multe locuri în care este prefigurată taina Crucii și a izbăvirii neamului omenesc prin Pătimirile și răstignirea Mântuitorului Iisus Hristos.

Sfânta Cruce este preînchipuită în Vechiul Testament în primul rând de "pomul vieții", sădit de Dumnezeu în mijlocul Raiului, alături de "pomul cunoștinței binelui și răului" (cf. Facere 2, 9). Această legătură dintre Crucea Domnului și pomul vieții a fost evidențiată în mod deosebit de iconografia Bisericii. Astfel, în cultul Bisericii Ortodoxe, Crucea este înțeleasă ca fiind chiar pomul vieții situat în centrul lumii, pe Golgota sau "locul căpățânii", unde se crede că era mormântul lui Adam, cel prin care a venit moartea în lume. Crucea reînnoiește și sfințește întreaga creație, prin lucrarea mântuitoare a Celui ce S-a răstignit pe ea: "Lemn al vieții cu adevărat cel sădit în locul căpățânii, prin care a lucrat mântuirea Împăratul veacurilor, în mijlocul pământului înălțat fiind astăzi, sfințește marginile lumii și se înnoiește Casa Învierii...". "Eu, cel ce am murit prin pom, te-am aflat pe tine pom de viață, purtătoare de Hristos, Crucea mea...". Precum primul pom, pomul vieții, se afla în Rai, acum cel de-al doilea pom se află în raiul cel nou, care este Biserica lui Hristos: "Alt rai, ca și cel de mai înainte, s-a cunoscut Biserica, având lemn purtător de viață Crucea Ta, Doamne, din care prin atingere luăm nemurire".

Sfinții Părinți au văzut o prefigurare a Crucii în Vechiul Testament și în lemnele purtate în spate de Isaac, fiul lui Avraam, pentru jertfirea lui (cf. Facere 22, 2-12). Aceeași prefigurare a Crucii o au altarele și jertfele de la templul iudaic. Referitor la această preînchipuire, precum și la alte preînchipuiri ale Crucii în Vechiul Testament, Sfântul Ioan Gură de Aur zice: "Pentru jertfa de pe Cruce, proorocii au fost trimiși mai dinainte, patriarhii au prezis, iar crucea a fost preînchipuită și prin cuvânt, și cu fapta. Junghierea lui Isaac ne-a arătat crucea (Facere 22, 1-14); de aceea și spunea Domnul: Avraam, părintele vostru, a fost bucuros să vadă slava Mea; și a văzut-o și s-a bucurat (Ioan 8, 56). Deci patriarhul s-a bucurat văzând icoana crucii, iar El a voit să fugă de cruce? Moise învingea pe Amalec atunci când arăta semnul crucii (Ieșire 17, 8-13). Și poți găsi în Vechiul Testament mii și mii de fapte care preînchipuie crucea".

Patriarhul Iacov binecuvântează pe cei doi nepoți, Manase și Efraim, în semnul crucii, prin încrucișarea mâinilor. Fiind bătrân și orb, el a chemat pe Iosif cu cei doi fii ai săi, Manase și Efraim, ca să-i binecuvânteze (cf. Facere 48, 12-20). Iosif i-a așezat cu fața spre tatăl său, Iacov, pe Manase - ca cel întâi născut - în fața mâinii drepte, iar pe Efraim la mâna stângă. Și când i-a binecuvântat, Iacov a încrucișat mâinile, punând mâna dreaptă, în chip profetic, pe Efraim - cel din stânga -, deși era cel mic, iar mâna stângă pe Manase.

† Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române (www.monitorulsv.ro)

„Deci de mare folos ne este să avem mare evlavie și să cinstim Crucea lui Hristos, până când încă răsuflăm aerul acesta. Să ne întoarcem cu toată inima către semnul Fiului Omului, pe care L-a sfințit cu Preasfânt Sângele Lui și să zicem din toată inima noastră: "Tu, Doamne, care Te-ai ostenit să mă cauți și să mă afli, și Te-ai răstignit ca să mă izbăvești de robia diavolului, mă rog și mă cuceresc Tie, pentru Crucea aceasta pe care ai fost intins și pironit și ai suferit cu atâta iubire de oameni pentru a noastră mântuire, pe care stropind-o cu sudorile Tale, cu lacrimi și Sângele Tău, deasupra căreia ai rugat pe Tatăl pentru iertarea vrăjmasilor Tăi, ai făgăduit tâlharului raiul și Ti-ai dat duhul Tău Tatălui Tău, mă rog Tie și cer de la Tine să se facă nouă, în ziua judecății, Crucea Ta, unealtă a vieții și nu a morții și pierzării; să ni se facă cheia raiului în ceruri, ca să împărțim cu Fiul în veci".

8 septembrie –Nașterea Maicii Domnului

- Puțini dintre noi mai suntem atenți că la Taina Botezului, după ce copilul este botezat, după ce este miruns, la îmbisericare, preotul ia pruncul în brațe și merge cu el în dreptul icoanelor Mântuitorului și Maicii Domnului. Pentru că **esențial pentru un om nu este să intre într-o casă, nu este să intre într-o profesie, ba, uneori, nu este important nici că intră în neam. Important este că poți să dăruiești un copil Bisericii, că poți să-l dăruiești lui Hristos, Cel Care ți l-a trimis, că poți să-l dăruiești Cerului, de unde a venit prin harul lui Dumnezeu. Să știți: până astăzi, copiii sunt, poate, singurele scări curate de unire între cer și pământ, câtă vreme avem conștiința că sunt darul lui Dumnezeu și că ne sunt dați ca să ne aducem aminte de Dumnezeu în mijlocul nostru. Căci prezența oricărui copil în mijlocul unei comunități schimbă pământul, îl încercuiește, îl face plin de fluturași, de norișori. Copilul reinventează o lume a lui în care, dacă nu încăpem, suntem nemernici, înseamnă că n-avem loc nici în Împărăția lui Dumnezeu.**

Astăzi este Duminica bunicilor lui Hristos. Vrem-nu vrem să recunoaștem, a avut bunici Hristos. Se poate că de aici și dragostea copiilor către bunicii lor, dintr-aceea că, într-un fel sau altul, ei identifică laolaltă cu Hristos că e important să ai bunici buni, ca să ai părinți buni. Pentru că educația copiilor începe cu douăzeci de ani înainte de nașterea lor: cu educația părinților. Cum să nu fie Hristos mulțumitor lui Ioachim și Anei, care l-au dăruit o Maică atât de binecuvântată, cum e Fecioara Maria?!

Pr. Conf. Univ. Dr. Constantin Necula

www.agnos.ro

9 septembrie - Sfântul Cuvios Onufrie de la Vorona

a fost un monah rus care s-a nevoit în ținuturile Moldovei în secolul al XVIII-lea. S-a născut în jurul anului 1700, în Rusia. În 1749, vine în ținuturile Moldovei, iar anul 1764 intră în obștea Schitului Sihăstria Voronei, retrăgându-se în pustie spre liniștire. Timp de 25 de ani va viețui într-o peșteră pe malul pârâului Vorona, într-o aspră nevoie și neîncetată rugăciune. Mânca doar o dată în zi, după apusul soarelui, iar noaptea o petrecea priveghind, așipind doar două-trei ore pe un scaun, pentru odihna trupului. A îmbrăcat schima cea mare, pe care o va primi din mâna duhovnicului său, starețul Paisie, în anul 1774, la Mănăstirea Dragomirna, revenind apoi în locul nevoițelor sale, la peștera din preajma Sihăstriei Voronei. A trecut la cele vesnice pe 29 martie 1789, fiind înmormântat de către câțiva călugări în livadă, la rădăcina unui măr. Nu după mult timp, la mormântul cuviosului au început să se petreacă fapte minunate, care adevereau sfințenia sa.

În iarna anului 1846 pe când domnitorul Mihail Sturza se afla la vânătoare, a găsit un fruct mare și frumos la rădăcina mărului ce străjuia mormântul cuviosului, l-a luat cu sine și l-a dat fiicei sale care era bolnavă de epilepsie. Cu harul lui Dumnezeu, aceasta s-a vindecat de boală. În urma acestei minuni, domnitorul se întoarce la Vorona și poruncește să se dezgroape osemintele lui Onufrie și să fie asezate spre cinstire într-o raclă, în altarul bisericii Mănăstirii Vorona.

Proclamarea oficială a canonizării acestuia a avut loc la 9 septembrie 2005, la Mănăstirea Vorona.

www.crestinortodox.ro

Pilde ortodoxe - De ce să fim pildă de viețuire creștină

Înainte de a muri, un rac bătrân oarecare, după ce l-a strâns în brate pe fiul său, i-a spus o mare dorință a lui și anume: că și-ar dori ca el, fiul său, să meargă înainte, ca toate viețuitoarele, explicându-i amănunțit cum să procedeze. La urmă l-a întrebat: "Ai înțeles, fiule?" "Da, tată, dar te rog arată-mi și dumneata cum să fac, măcar un pas doi". Ceea ce, lesne de bănuț, bătrânul n-a putut.

În viață toți părinții își doresc din inimă ca odraslele lor să meargă înainte, să aibă succes în viață și să se realizeze, dar poate că, niciodată n-au fost capabili să fie pildă bună copiilor lor. Dacă noi nu vom fi **capabili să fim pilde vii**, exemple și modele pozitive celor din jurul nostru, degeaba ne agităm și ne mahnim de nereușitele copiilor noștri, căci vina este doar a noastră.

Tema catehezei din 8 septembrie - Femeia ortodoxă în familie, Biserică și comunitate

Programul săptămânii 8 septembrie – 15 septembrie 2013

Ziua	ORA	Slujbe
Duminică	8 septembrie	8 - 12 - Sf.Liturghie (Nașterea Maicii Domnului) - Pr. Dragoș
Duminică	8 septembrie	17 - 19 - Paraclisul Maicii Domnului și cateheză - Pr. Dragoș
Luni	9 septembrie	17 - 18 - Acatistul Sf.Arhangheli Mihail și Gavriil - Pr. Dragos
Miercuri	11 septembrie	9 - 11 - Sfințirea mică a apei - Pr. Dragos
Vineri	13 septembrie	9 - 11 - Taina Sf.MASLU
Vineri	13 septembrie	17 - 19 - Vecernia, acatistul Sfintei Cruci și Litia - Pr. Dragos
Sâmbătă	14 septembrie	8 - 11 - Sf.Liturghie (Înălțarea Sf.Cruci) și pomenirea celor adormiți - Pr. Dragos
Sâmbătă	14 septembrie	17 - 18 - Vecernia Duminicii după Înălțarea Sf.Cruci - Pr.Ticu
Duminică	15 septembrie	8 - 12 - Sf.Liturghie (Luarea Crucii și urmarea lui Hristos) - Pr.Ticu
Duminică	15 septembrie	17 - 19 - Paraclisul Maicii Domnului și cateheză - Pr.Ticu